

'Mensen vroegen: zou je dat nou wel doen?'

ROUW In november verloor Mireille van Ark haar man, drie maanden later werd ze aangesteld als hoofdredacteur van BNR. Hoe laat een groot verlies zich combineren met zo'n promotie? „Het verdriet heb ik elke dag bij me, het is er altijd.”

Door onze medewerker **Maartje de Gruyter**
Foto **Merlijn Doomernik**

„Iedereen wilde aldoor koffie met mij drinken, maar ik wilde gewoon weer aan het werk

Momenteel lees ik *Option B* van Sheryl Sandberg, topvrouw van Facebook. Haar boek *Lean in*, over vrouwelijk leiderschap had ik al met plezier gelezen. Nu zit ik in dezelfde situatie als Sandberg een paar jaar geleden toen haar man overleed. Een plan B bedenken is precies wat ik nodig heb. Ik heb behoefte aan regie. Het leven had mij al geleerd dat het soms grondig anders loopt dan je wil en dat dat pijn doet, zoals de scheiding van mijn ouders. Nu mij het ergste is overkomen wat ik kan bedenken, wil ik invloed uitoefenen waar dat wél kan.

„Ik wil me niet laten meeslepen in emoties. Het verdriet heb ik elke dag bij me, het is er altijd. Al zijn er wel dagen op de redactie dat ik merk: hé, ik heb er vandaag niet aan gedacht. Als ik geen zin heb om het erover te hebben dan zeg ik dat. Ik probeer gewoon open te zijn, zoals altijd. Alleen zijn er momenten dat ik het niet zie aankomen, dan word ik overvallen door mijn emoties.

„Joost is in februari vorig jaar op zijn racefiets aangereden door een motor en raakte in coma. Na het ongeluk heb ik een periode niet gewerkt, die ruimte kreeg ik gelukkig. Joost kwam in een revalidatiecentrum in Tilburg. In de zomervakantie heb ik met de kinderen een tent opgezet op een camping daar dichtbij, de kinderen hadden het er hartstikke fijn. Het klinkt misschien gek, maar die periode was niet alleen verdrietig.

„Samen met mijn schoonmoeder heb ik veel gesprekken met artsen en verpleegkundigen gevoerd. Volgens hen hebben wij een bestaand zorgpatroon doorbroken. Wij wilden alles weten en we wilden goede zorg voor Joost. Ik heb me ongeloofelijk gesteund gevoeld door de arts van Joost, Willemijn van Erp. Zij maakt zich hard voor de kleine groep patiënten waar Joost bij hoorde met het niet-responsief waaksyndroom, wat vroeger een vegetatieve toestand werd genoemd. Als je niet oplet liggen zij achter het raam weg te kwijnen. Van Erp is betrokken bij een intensief revalidatieprogramma waarin wekenlang het brein wordt geprikkeld in de hoop nieuwe verbindingen aan te leggen. Van Erp promoveert binnenkort op dit thema, ik ga dan het verhaal over Joost vertellen. Ik vind het fascinerend en heel belangrijk wat zij doet.

„Iedereen wilde aldoor koffie met mij drinken. Heel lief, maar ik wilde gewoon weer aan het werk. Het ritme van werken zorgt voor structuur. Ik voel me thuis bij BNR, het is mijn club en ik ben daar graag. Kort na het ongeluk appten mijn collega's een foto waarop ze in de vorm van een hart stonden voor mij. Fantastisch toch? In eerste instantie vroeg ik me af waarom ze daar zo stonden en mij die foto stuurden. Toen het kwartje viel ontroerde hun gebaar me enorm.

„Het zijn bizarre tijden natuurlijk. Joost overleed in november. In januari startte de sollicitatieprocedure. Mensen vroegen: 'zou je dat

nou wel doen?' Maar hier nu hoofdredacteur worden was voor mij zo'n logische stap. Voor mij zou het gek zijn geweest om het niet te doen. Ik moet vooruit, de toekomst telt, ik kan niet alleen maar terugkijken. Soms is het moeilijk om echt te voelen. Ik ga regelmatig naar een coach, bij haar kan ik alles even kwijt. „Een groot verschil in deze functie is dat ik nu het einde van een keten ben. Als ik iets beslis is er niemand anders die nog iets vindt. Dat is een hele verantwoordelijkheid. Gelukkig

Mireille van Ark Hoofdredacteur BNR

Mireille van Ark (1977) werkte van 2001 tot 2014 bij de NRCV als redacteur en samensteller voor Radio 1, 2 en 5 bij onder andere *StandpuntNL*, *Cappuccino*, *Knooppunt Kranenburg*.

Bij BNR werkte ze van 2014 tot 2019 als eindredacteur en chef en ontwikkelde onder andere de Central Desk (nieuws) en de podcastdivisie. In 2019 was ze er adjunct-hoofdredacteur.

Sinds 2 februari is ze hoofdredacteur van BNR. Ze woont in Lexmond met haar zoon (6) en dochters (9 en 11).

staan onze directeur, de hoofdredacteur van het *FD* en de salesdirecteur, ons developmentteam en natuurlijk de redactie aan mijn zijde. Ik sta niet alleen, zo voelt het ook. Jaren geleden tijdens een leiderschapstraining ontdekte ik dat twee van mijn sterke kanten - creatief denken en gestructureerd werken - niet alleen mij helpen, maar ook een ideale combinatie vormen voor leidinggeven. Journalisten zijn voornamelijk creatieve mensen. Hen structuur bieden en begeleiden in het praktisch realiseren van wilde plannen is heel bevredigend.

„Ik verzin graag dingen die nog niet bestaan en die iets toevoegen. Zo is het format van onze dagelijkse show *Big Five* ontstaan, waarin we een week elke werkdag een heel uur één thema onder de loep nemen met één relevante gast. De magie van radio is eindeloos. Iemand op afstand komt heel dichtbij en terwijl je luistert naar het verhaal vorm je er zelf beelden bij. Ik luister zelf altijd in de auto en 's nachts vind ik helemaal magisch. Dan is er geen ruis - alleen in het donker met die stemmen die vertellen.

„Naast nieuws brengen, wil ik vooral ook de context schetsen waarin actuele ontwikkelingen zich voordoen. Dus niet alleen verslag doen van boze boeren zodra zij toeterend naar Den Haag trekken, maar ook de duiding geven hoe het agrarisch ondernemerschap zich de afgelopen decennia heeft gevormd op basis van internationale wetgeving en marktbevingen.

„Het is mijn taak om een nieuwe generatie duiders op onze zender te brengen. Ik hou van

groots denken en ik wil grote thema's onder de aandacht brengen. Is onze samenleving future proof? Wonen we over vijftien jaar nog in rijtjeshuizen of in grote blokken samen met onze ouders waar we kinderopvang en winkels bijvoorbeeld samenbrengen? Hier en nu over de grote lijnen nadenken en via onze distributiekanalen visionaire ondernemers daarover aan het woord laten. Dat is het leukste wat er is.

„Ik krijg altijd energie van mijn werk, dat is nu niet anders. Behalve op het werk ben ik nu thuis ook in mijn eentje eindverantwoordelijk. Dat vind ik wel spannend. Hoe het me verder zal vergaan, daarvan heb ik nu geen idee. Ik ben blij dat ik kan functioneren, focussen en bezig zijn met mijn hoofd zorgt voor afleiding. Ik merk dat ik meer regelmaat nodig heb, dus daar zorg ik voor. En ik lees alles wat los en vast zit over rouw, de boeken van psycholoog Manu Keirse over omgaan met verlies zijn ook erg interessant.

„Sandberg beschrijft in haar boek haar eerste verjaardag na het overlijden van haar man. Dat zette mij aan het denken. Voor de kinderen horen slingers erbij op verjaardagen, maar ik zie mezelf straks echt niet de avond van tevoren slingers voor mezelf ophangen. Normaal zou Joost dat natuurlijk doen. 'Dat kunnen wij dan mooi voor jullie doen', zei een vriend enthousiast toen we dit bespraken. Zulke betrokkenheid doet me goed. Het is geweldig om te merken hoe op alle fronten mensen voor ons klaarstaan.”